

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010563
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010563.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušan Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému S. C., nar. XX.X.XXXX v J., trvale bytom C. G., prechodne bytom Y., V. armády XX/X, okres G., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, trestne stíhaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. februára 2017, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 5. decembra 2016, sp.zn. 1T/142/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 5. decembra 2016, sp.zn. 1T/142/2016, bol obžalovaný S. C. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa v období mesiaca marec 2016 až do 15. apríla 2016 po tom, ako sa k nemu nastahovala vtedajšia družka - poškodená S. E., nar. XX.XX.XXXX, do bytu na adrese V. armády č. XX/X, Y. a neskôr aj po tom, čo sa s ním rozhodla ukončiť vzťah, sa správal vo vzťahu k nej pod vplyvom žiarlivosti vulgárne a násilnícky, postupne sa jeho agresivita stupňovala, najmä vplyvom užívania drog, kedy bol viac paranoidný, pričom sa vtedajšej družke - poškodenej S. E. opakovane vyhrážal bitkou a ublížením na zdraví, ak sa s ním rozíde alebo ak sa odsťahuje preč, taktiež družke S. E. viackrát uviedol, že ak odíde, všetko na nej rozdzriape, že pôjde holá, bez ničoho, keď viackrát od neho odišla, tak ju vyhľadával u známych a uviedol jej, že pôjde po dobrom alebo po zlom, písal jej SMS správy, telefonoval a aj pri osobnom stretnutí uvádzal, že sa má vrátiť, lebo ak nie, bude to ešte horšie, nadával jej, urážal ju, zdrazil ju a povedal, že má ísť okamžite s ním, po kamarátke zakričal, nech sa nestará a že nech sa neopováži volať policajtov, tiež sa jej vyhrážal, že zverejní jej intímne fotky, napísal jej dňa 13. apríla 2016 aj SMS správu, že ak si ju neodoblokuje na facebooku a nezačne s ním komunikovať, začne zdieľať všetky jej fotky a aj také, čo sa „páli“ (droguje) a keď nereagovala, tak napísal, že začína, ako chce, tiež jej uvádzal, že začne peklo, raz ju držal za krk, viackrát jej dal aj facku, avšak jej nespôsobil žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie, taktiež sa jej počas tohto obdobia v čase, kedy sa od neho družka odsťahovala, vyhrážal, že ak sa k nemu nevráti, tak si ju nájde a bude to horšie, že jej ublíži na zdraví, pričom dňa 15. apríla 2016 po tom, ako mu družka uviedla, že k nemu už nič necíti a nechce s ním byť, tak jej povedal, aby sa zbalila a odišla, ale pri tom, ako sa balila jej začal opäť vulgárne nadávať a vyhrážať sa jej, že ešte len teraz jej začne peklo a keď bola pri dverách, začal ju ťahať, že nikam nejde, pričom sa jej podarilo z bytu ujsť a páchatel týmto svojím konaním vzbudil u družky S. E., nar. XX.XX.XXXX v J., okres G., trvale bytom G., prechodne bytom K. č. XX, Y., okres G., reálnu obavu o jej život a zdravie tým, že ju násilím a tiež hrozbami násilia nútil, aby s ním zostala vo vzťahu, pričom od 07. apríla 2016 vedel, že poškodená je tehotná.

Za to bol odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 4, 5 Tr.zák., § 37 písm. m/ Tr.zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm.

b/ Tr.zák. súd mu uložil trest prepadnutia veci, a to jeden kus tablet značky Samsung, model SM - T111, IMEI: XXX XXX XXX XXX XXX, bielej farby, rozmer cca 7 palcov, prasknutý display, PIN kód: XXXX, uzamknutie telefónu kódom XXXXX. Podľa § 60 ods. 6 Tr.zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote obžalovaný podal proti nemu odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch odvolania obžalovaný poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Podľa názoru obžalovaného okresný súd nesprávne zistil skutkový stav a na základe toho aj skutok nesprávne právne posúdil, keď ho uznal za vinného v zmysle obžaloby. Okresný súd nesprávne, v neprospech obžalovaného vyhodnotil všetky vyprodukované dôkazy, neprihliadol na základnú zásadu trestného konania in dubio pro reo, a preto vo veci nesprávne rozhodol. Vina obžalovaného nebola jednoznačne a náležite preukázaná. Obžalovaný poukázal na to, že skutkový stav je v podstate založený len na výpovediach poškodenej, jej otca a svedkyne - kamarátky, ktoré dôkazy obhajoba považuje za účelové a nedôveryhodné. Obhajoba namietala drogovú minulosť, ako poškodenej, tak aj svedkyne E. D.. Obžalovaný poukázal na to, že jeho matka aj keď nebývala s obžalovaným a poškodenou, pravidelne ich chodila navštevovať a počas celej tejto doby zo strany poškodenej nebolo signalizované matke obžalovaného žiadne neprístojné správanie obžalovaného. Obžalovaný ďalej poukázal na podrobnosti odchodov poškodenej, ku ktorým okolnostiam dodal, že tieto odchody poškodenej nijako nesúviseli so správaním sa obžalovaného a poškodená by odchádzala od každého muža. Keďže si poškodená nikdy nezobrala so sebou svoje veci, počítala s tým, že sa k obžalovanému opäť vráti. Jej odchody súviseli s jej osobnosťou, poznačenou dlhodobým užívaním drog, s jej neukotvenosťou a paralelným vzťahom, ktorý udržiavala popri obžalovanom, pričom poškodená bola zvyknutá na život na ulici. Poškodená nedokázala žiť na jednom mieste s jedným človekom a toto brala ako obmedzovanie osobnej slobody. Všetky pokusy obžalovaného o normálne spoluzitie považovala za útok na jej osobnú slobodu. Možno si myslela, že dokáže normálne fungovať vo vzťahu s opačným pohlavím. Keď sa jej toto predsavzatie nedarilo uskutočniť, zvalovala vinu na druhého. Obžalovaný ďalej uviedol, že mal o poškodenú úprimnú starosť, vedel, že je psychicky labilná, v súvislosti s jej tehotenstvom nevyspytateľná. Vedela, že nemá kde bývať. Toto všetko v obžalovanom vyvolávalo obavy ako o poškodenú, tak i o ich spoločné dieťa. Obžalovaný sa obával, že poškodená podstúpi interrupciu, čo jednoznačne vyplýva zo sms. Podľa názoru obhajoby zo zaistených sms správ sa nedá vyvodiť, že by obžalovaný chcel poškodenú vydierať, len sa snažil nadviazať s ňou kontakt za účelom vyriešenia celej situácie, chcel ju uistiť, že jej bude pomáhať s výchovou dieťaťa a bolo potrebné poškodenú upokojiť, aby nespanikárila a neurobila niečo, čo bude neskôr ľutovať. Rozhodnutie ohľadne interrupcie malo priamy dosah na obžalovaného, ako otca dieťaťa i na nenarodené dieťa. Obhajoba má za to, že poškodená musela mať vzťah so svojim priateľom už dávno predtým, ako ju obžalovaný vyhodil. Tohto priateľa poškodenej obhajoba nemala možnosť vypočuť v konaní, a tým obhajoba nemala možnosť objasniť všetky motívy správania sa poškodenej, ktorá účelovo všetko manipulovala, aby mohla odísť od obžalovaného a ísť bývať k inému. Odmietnutím možnosti vypočuť tohto svedka boli porušené práva obhajoby v tomto konaní. Poškodená súvislosti manipulovala za tým účelom, aby svoje nepochopiteľné a nemorálne správanie ospravedlnila a vykreslila sa v dobrom svetle, ktoré skutočnosti okresný súd vôbec nezobral do úvahy. Obžalovaný pred súdom vypovedal, že o vzťahu poškodenej s iným mužom sa dozvedel až 14.4.2016, teda deň predtým, ako poškodenú vyhodil. To znamená, že obžalovaný predtým nemal dôvod byť k poškodenej nepríjemný. V žalovanom období obžalovaný nebol konzumentom drog, s drogami skončil vo februári 2016. Správanie obžalovaného k poškodenej nebolo poznačené drogovými excesmi, ako sa to uvádza v napadnutom rozsudku a k týmto skutočnostiam neboli zaistené žiadne dôkazy. Závery okresného súdu o motíve skutku obžalovaný považuje za zjednodušujúce a vykonštruované videnie, ktoré nezodpovedá realite. Obžalovaný ďalej namietal, že sa vôbec nezohľadnilo, že to nemal s poškodenou jednoduché aj vzhľadom na to, že poškodená trpela viacerými psychiatrickými diagnózami. Obžalovaný to s poškodenou myslel vážne, prerábal byť, aby mali kde spolu dôstojne bývať. S poškodenou sa to však jednoducho nedalo a zo zlyhania poškodenej nemožno obviňovať obžalovaného. Obhajoba poukázala tiež na to, že v znaleckom posudku z odvetvia psychiatrie je uvedená správa o tom, ako poškodenú údermi do tváre napadol je bývalý priateľ. Poškodená mala páchatel'a veľmi ľúbiť, chcela sa vymaniť z predchádzajúceho vzťahu. Podľa informácií dostupných obžalovanému mala nakoniec zmeniť svoju výpoveď, že jej predchádzajúci priateľ jej zranenia neurobil. Ak je táto skutočnosť pravdivá, tak to potom vypovedá o tom, že poškodená mení svoje výpovede podľa toho, ako sa jej to hodí a samozrejme to vypovedá o tom, že nevie žiť v normálnych vzťahoch. Podľa názoru obžalovaného poškodená sa nevedela vyrovnáť s ukončením jej vzťahu s obžalovaným, a preto podala na obžalovaného trestné oznámenie. Podľa názoru obhajoby

je podozrivé, že v tablete poškodenej sa nenachádzali len 3 záznamy o zmeškaných hovoroch a 42 prijatých správ z telefónneho čísla obžalovaného. Ťažko sa ubrániť pocitu, že nešlo o určitý zámer - neskôr ich predložiť ako určitý dôkazný materiál. Je otázne, či poškodená cez tablet vôbec nekomunikovala, alebo len vymazala všetko, okrem sms od obžalovaného. Tvrdenie poškodenej, že jej obžalovaný mal kontrolovať polohu cez aplikáciu GPS, ostalo nepodložené. Toto tvrdenie malo za úlohu dokresliť paranoidný charakter obžalovaného a jeho žiarlivosť. Podľa názoru obhajoby na základ výsledkov vykonaného dokazovania nie je možné hodnoverne vyvrátiť ani tvrdenie obžalovaného, že s drogami prestal vo februári 2016. Obhajoba ďalej v dôvodoch podaného odvolania poukázala na obsah výpovedí poškodenej a ďalších troch svedkov. Na základe uvedeného obhajoba považuje celý proces za vykonštruovaný, tvrdenia poškodenej za nepodložené a vyfabulované. Podľa názoru obhajoby skutok, ktorý obžaloba kladie obžalovanému za vinu, sa nestal. Konanie obžalovaného voči poškodenej v žiadnom prípade nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu vydierania. Obhajoba zdôraznila, že poškodená odchádzala od obžalovaného, pretože ju to asi bavilo - raz išla za otcom, inokedy za kamarátkou. Vždy sa však sama a dobrovoľne vrátila k obžalovanému. To, že ju obžalovaný nejakým spôsobom zháňal a volal naspäť domov, nemôže odôvodňovať trestné konanie, ktoré je voči nemu vedené. Obhajoba má za to, že obžalovaný mal byť oslobodený spod obžaloby. Preto považuje uložený trest za neodôvodnený a nepodložený skutkovými okolnosťami, ktorý navyše nezohľadňuje zásady ukladania trestov ustanovené v § 34 ods. 4 Tr. zák. Na základe uvedeného obhajoba navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol vo veci v zmysle základnej zásady trestného konania, v pochybnostiach v prospech obžalovaného tak, že podľa § 285 písm. a), resp. písm. b) Tr. por. oslobodí obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu.

Obhajca doplnil dôvody podaného odvolania aj v tom smere, že vzhľadom na jeho nevinu nemal byť okresným súdom uložený ani trest prepadnutia tabletu. Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 16.4.2016 tiež vyplýva, že predmetný tablet vydala matka obžalovaného, ktorá žiada, aby jej bol vrátený. Na základe uvedeného, obhajoba žiada, aby odvolací súd v rozsudku vyslovil, že predmetný tablet sa podľa 97 ods. 1 Tr.por. vracia matke obžalovaného.

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného osobitne písomne nevyjadril. Na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por., pretože ho nepovažuje za dôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania obžalovaného vyplýva, že v podanom odvolaní namietala nevykonanie dôkazu výsluchom O. E., ku ktorému mala poškodená odísť bývať po tom, čo ju obvinený dňa 15.4.2016 poslal preč. Obhajoba v nevykonaní výsluchu uvedenej osoby videla porušenie práv obhajoby v trestnom stíhaní, zrejme v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

K uvedenému odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že konanie pred súdom v rámci trestného stíhania sa vyznačuje zásadou kontradiktórnosti, čo znamená, že v zásade sa dôkazy pred súdom vykonávajú na návrh strán (§ 2 ods. 11 Tr. por.). V danom prípade zo zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 5.12.2016 odvolací súd zistil, že pred skončením dokazovania na hlavnom pojednávaní zo strany obhajcu, obžalovaného neboli žiadne návrhy na doplnenie dokazovania (č.l. 277 druhá strana). Z uvedeného dôvodu nemohlo dôjsť zo strany okresného súdu k porušeniu práva obhajoby navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy v zmysle § 34 ods. 1 Tr. por., resp. k porušeniu práva vylúčať alebo dať vylúčať svedkov v trestnom konaní v zmysle § 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z uvedených dôvodov odvolací súd nedospel k záveru o existencii obhajobou namietanej chyby konania, zakladajúcej dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr.por.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaní napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu podaného odvolania obžalovaného vyplýva, že obžalovaný namietal správnosť skutkových zistení okresného súdu, keďže podľa jeho názoru mal okresný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania a za použitia zásady „in dubio pro reo“ uveriť jeho verzii skutku a nie verzii poškodenej.

Odvolací súd k obžalovaným namietanému hodnoteniu vykonaných dôkazov okresným súdom považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr.por., to znamená že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné dodať aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav vecí nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nezhodnotil správne, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dôkazy vykonané vo veci samej, môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a napadnutého rozsudku, vrátane jeho odôvodnenia, na obsah ktorého týmto odvolací súd v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa v podrobnostiach poukazuje, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, úvahy okresného súdu ohľadne skutkových zistení sú logické a súladné s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. ustanoveným postupom súdu pri hodnotení dôkazov. K tomu je potrebné dodať, že aj zaistené SMS správy od obžalovaného plne korešpondujú s tvrdeniami poškodenej v trestnom stíhaní, a teda podľa názoru odvolacieho súdu ani z tohto dôvodu nie je možné dospieť k záveru o akejkolvek svojvôli okresného súdu pri hodnotení dôkazov v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Preto odvolací súd nezistil skutočnosti, odôvodňujúce zrušenie napadnutého rozsudku z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por.

Vzhľadom na správne zistený skutkový stav vecí okresným súdom, odvolací súd dospel k záveru aj o správnom právnom posúdení vecí okresným súdom, keďže zistené skutkové okolnosti napĺňajú všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) v spojení s § 139 ods. 1 písm. c) a § 127 ods. 5 Tr. zák.

Pokiaľ ide o výroky o uloženom treste odňatia slobody okresný súd správne na základe aplikácie ustanovenia § 38 ods. 5, 8 Tr. zák. ustálil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej 7 rokov z dôvodu opätovného spáchania zločinu, pričom uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby odvolací súd nepovažoval za neprimerane prísny trest v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd považoval za správny aj výrok o uloženom treste prepadenia veci - tabletu obžalovaného. Pokiaľ obhajoba v dôvodoch odvolania poukazovala na to, že tablet vydala matka obžalovaného, a preto by jej mal byť vrátený, odvolací súd poukazuje na to, že pri ukladaní trestu prepadenia veci nie je rozhodné, kto vydal vec v rámci trestného konania, ale či vec je vo vlastníctve obvineného. Keďže v danom prípade výsledky vykonaného dokazovania svedčia o vlastníckom práve obžalovaného k predmetnej veci (viď napr. zápisnica o vydaní veci - č.l. 95) a boli

splnené aj ostatné zákonné podmienky podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák., odvolací súd dospel k záveru o správnosti a zákonnosti aj výrokov o uloženom treste prepadnutia veci.

Odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré neboli odvolaním namietané, ale by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zoberal na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.